

АНАЛІЗ МЕТОДІВ ОЦІНКИ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РИЗИКУ

Онопрієнко Г.С.

*Науковий керівник: Лисенко А.О., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Інвестиції – один з найголовніших чинників розвитку підприємства. Ефективність роботи підприємства зумовлює собою то, наскільки дане підприємство привабливо для інвесторів, а згодом, чи отримає воно кошти для подальшого розвитку. У свою чергу, ризик є супутньою характеристикою до інвестування, який також є критерієм для рішення про привабливість інвестиційного проекту.

Тема оцінки ризиків цікавила багатьох вчених, таких як М.В. Грачова, І.М. Волков, А.Б. Секерин, В.Г. Балабанова, Г.В. Корольов, А.М. Краснов та інші.

Ризик, як характеристика інвестиційного проекту, має безліч методів оцінки. Дані методи рідко використовуються поодиноці, однак для проведення точної оцінки, необхідно вибрати найбільш підходящий метод для інвестиційного проекту.

Один з найпростіших методів оцінки ризику є метод коригування норми дисконту, головна його перевага – простота розрахунку. Він полягає у приведенні майбутніх потоків платежів до справжнього моменту часу, тобто звичайне дисконтування за вищою нормою. Однак, при всій своїй простоті, цей метод має ряд істотних недоліків:

- не дає даних про ступінь ризику, що не дає можливості використовувати даний метод, як одиничний в оцінці ризику інвестицій;
- по-друге, він передбачає збільшення ризику з постійним коефіцієнтом, що є некоректним в динамічних умовах ринку;
- не дозволяє змодельовати варіанти ризику проекту, так як всі розрахунки зводяться до єдиного коефіцієнту NPV.

Наступний метод – достовірних еквівалентів, в якому здійснюється коригування не норми дисконту, а очікуваних значень потоку платежів шляхом введення спеціальних понижуючих коефіцієнтів для кожного періоду реалізації проекту. Він досить складний в розрахунках, але дозволяє отримати результати, які будуть адекватно застосовані до кожного періоду реалізації проекту, та отримати більш точні дані про ступінь ризику. Одним з головних недоліків даного методу є те, що в реальній практиці для визначення значень коефіцієнтів найчастіше вдаються до методу експертних оцінок. В цьому випадку коефіцієнти відображають ступінь впевненості фахівців-експертів в тому, що надходження очікуваного платежу здійсниться [1]. Через це метод достовірних еквівалентів не застосовується як самостійний інструмент аналізу ризику.

Метод сценаріїв пов'язаний з вирішенням проблеми оцінки ризику проектів. Ризик інвестиційного проекту виражається, зокрема, як можливе відхилення потоку грошових коштів для даного проекту від очікуваного – чим

відхилення більше, тим більше ризик проекту. Даним методом полягає в побудові трьох сценаріїв: песимістичного, реального (найбільш імовірний) і оптимістичного. Далі, для кожного сценарію розраховується відповідний показник чистої поточної вартості. Так як метод сценаріїв найчастіше використовується для порівняння інвестиційних проектів, то завершальним етапом розрахунку ризику є порівняння розмаху чистої поточної вартості кожного проекту: чим більше розмах, тим більш ризикованим є проект [2].

Таким чином, в ході дослідження було проведено порівняння трьох методів оцінки ризику, які найбільш часто зустрічаються. Аналізуючі всі переваги та недоліки, було виявлено, що найбільш наближеним до ідеального варіанту, за обраними критеріями, є метод сценаріїв.

Література:

1. Лукасевич И.Я. Анализ финансовых операций. Методы, модели, техника вычислений: Учебн. пособие для вузов / И.Я. Лукасевич. – М. : Финансы, ЮНИТИ, 2008. – 400 с.

2. Зимин А.И. Инвестиции: вопросы и ответы / А.И. Зимин. – М. : ИД «Юриспруденция», 2006. – 256 с.

ВИКОРИСТАННЯ ВТОРИННИХ РЕСУРСІВ НА ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Пальоха В.О.

*Науковий керівник: Близнюк А.О., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Виробництво будь-якого виду продукції (робіт, послуг) пов'язано з використанням матеріальних ресурсів.

Комплексне використання ресурсів, їх раціональний витрата, застосування більш дешевих і ефективних матеріалів є найважливішим напрямком збільшення випуску продукції і поліпшення фінансового стану.

Зростання потреби підприємства в матеріальних ресурсах може бути задоволений екстенсивним шляхом або інтенсивним. Перший шлях веде до зростання питомих матеріальних витрат на одиницю продукції, хоча собівартість її може при цьому і знизитися за рахунок збільшення обсягу виробництва і зменшення частки постійних витрат. Другий шлях забезпечує скорочення питомих матеріальних витрат і зниження собівартості одиниці продукції.

Більшість промислових підприємств мають резерви, здатні підвищити ефективність використання матеріальних ресурсів. Зокрема, одним з напрямків підвищення ефективності використання матеріальних ресурсів є використання в процесі виробництва продукції вторинної сировини. Перед використанням вторинну сировину потребує додаткової обробки.